

Dosarul nr. 2rac-45/2020

prima instanță: Judecătoria Bălți, sediul central (jud.N. Costăș)

instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, N. Chircu, E. Grumeza)

ÎNCHEIERE

04 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătoriai

Dumitru Mardari
Mariana Pitic
Iurie Bejenaru

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Manovar”,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Societatea cu răspundere limitată „Ecobricheta” împotriva Societății cu răspundere limitată „Manovar” cu privire la rezoluțiunea contractului, restituirea avansului și încasarea cheltuielilor de judecată,

și cererea reconvențională depusă de Societatea cu răspundere „Monovar” împotriva Societății cu răspundere limitată „Ecobricheta” cu privire la declararea valabilității contractului, obligarea executării clauzelor contractuale și încasarea prejudiciului,

împotriva deciziei din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Monovar” și a fost menținută hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătoriai Bălți, sediul central, prin care acțiunea inițială a fost admisă, iar acțiunea reconvențională a fost respinsă,

c o n s t a ț ă :

La 10 august 2018, Societatea cu răspundere limitată „Ecobricheta” a depus cerere de chemare în judecată împotriva Societății cu răspundere limitată „Manovar” cu privire la rezoluțiunea contractului, restituirea avansului și încasarea cheltuielilor de judecată,

În motivarea acțiunii a indicat că, la 15 mai 2017 între SRL „Ecobricheta” și SRL „Manovar” a fost încheiat contractul cu nr.8, prin care ultimul s-a obligat de a efectua pentru SRL „Ecobricheta” un proiect de montări a liniei de electrificare a obiectului industrial din str. Ștefan cel Mare 146 mun. Bălți, ce aparține SRL „Ecobricheta” și conectării acestui obiect la rețele electrice.

SRL „Ecobricheta” prin acest contract s-a obligat de a achita costul lucrărilor în valoarea de 17896 de lei, cu achitarea preventivă al avansului în mărime de 50% din suma nominalizată. Tot atunci, SRL „Ecobricheta” i-a transmis părâtului actele necesare pentru executarea proiectului solicitat de ultimul. În executarea clauzelor

contractuale SRL „Ecobricheta” i-a transferat pârâtului 9000 de lei, avans pentru executarea proiectului.

La 01 iunie 2017 a fost pregătit proiectul unui alt contract între aceleași părți și anume contractul nr.10, prin care pârâtul s-a obligat de a îndeplini lucrări de montare a rețelilor de electrificare al obiectului nominalizat, iar SRL „Ecobricheta” s-a obligat la achitarea lucrărilor efectuate, valoarea cărora a fost evaluată de pârât la 180000 de lei. Potrivit acestui proiect reclamantul era obligat de a transfera pârâtului avans în valoare de 50% din suma contractului. Din motiv că la prezentarea proiectului contractului pârâtul nu a prezentat reclamantului devizul de cheltuieli pentru suma indicată în contract 180 000 de lei, SRL „Ecobricheta” nu l-a semnat.

Părțile au convenit că contractul va fi semnat la prezentarea reclamantului devizului de cheltuieli sau unui alt act ce confirmă valoarea contractului de 180000 lei. În confirmarea scopului de a încheia contractul în condițiile convenite, SRL „Ecobricheta” a transferat pârâtului suma de 60000 de lei, avans în mărime de 50% din valoarea contractului, însă la 05 iulie 2017, SRL „Ecobricheta” în loc de devizul de cheltuieli a primit de la SRL „Manovar” procesele-verbale de recepție a lucrărilor executate, facturi, conturi de plată și actul de verificare a deconectărilor reciproce din care rezultă că pârâtul a executat lucrările de montare a rețelei electrice specificate în proiectul contractului cu nr.10 în suma totală de 102 820,88 de lei, pe care SRL „Ecobricheta” urmează să le achite.

Astfel de acțiuni ale pârâtului sunt absolut ilegale și inacceptabile pentru reclamant, din motiv că pârâtul a efectuat lucrările de montare a rețelei electrice în lipsa proiectului elaborat pentru aceste lucrări în conformitate cu prevederile contractului nr.8 din 15 mai 2017.

A susținut reclamantul că, recepționarea lucrărilor efectuate este imposibilă și din motivul că liniile și utilajele montate urmează a fi în strictă corespundere cu proiectul acestor lucrări care lipsește din vina pârâtului, deoarece ultimul nu a executat obligațiile asumate prin contractual nr. 8 din 15 mai 2016 dar a purces la executarea clauzelor contractuale din contractual nr. 10 din 01 iunie 2017, care nu este încheiat.

A solicitat SRL „Ecobricheta” rezoluțiunea contractului nr. 8 din 15 mai 2017 încheiat între SRL „Manovar” și SRL „Ecobricheta” de executare a lucrărilor de proiectare: Electrificare a „Obiectului industrial” din Ștefan cel Mare 146, mun. Bălți, încasarea de la SRL „Manovar” în beneficiul SRL „Ecobricheta” a sumei de 9000 de lei achitate cu titlu de avans pentru executarea contractului și a sumei de 90000 de lei achitate cu titlu de avans pentru executarea lucrărilor prevăzute de proiectul contractului nr. 10 din 01 iunie 2017 și încasarea cheltuielilor de judecată.

La 15 februarie 2018, SRL „Manovar” a depus cerere reconvențională împotriva SRL „Ecobricheta” cu privire la declararea valabilității contractului, obligarea executării condițiilor contractuale și încasarea prejudiciului.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că, la 15 mai 2017 între SRL „Manovar” în calitate de executant și SRL „Ecobricheta” în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul nr. 8 de efectuare a lucrărilor cu obiectivul electrificarea obiectului industrial în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 146.

Potrivit condițiilor acestui contract ceea ce se proiectează și volumul lucrărilor de proiectare se indică în sarcina tehnologică pentru proiectare care este anexată și

parte componentă a contractului nr. 8 din 15 mai 2017. Sarcina prevede proiectarea rețelelor interioare a bransamentului de alimentare cu energie electrică a obiectului industrial din str. Ștefan cel Mare 164, mun. Bălți. Totodată, a indicat că potrivit pct. 1.2 din contractul nr. 8 din 15 mai 2017 SRL „Ecobricheta” s-a obligat să-i transmită SRL „Manovar” pentru executarea lucrărilor de proiectare actele necesare pentru executarea proiectului, certificatul de urbanism, avizul de racordare, alte documente necesare după caz, care nu au fost prezentate de către SRL „Ecobricheta”.

În situația proiectării conform contractului nr. 8 din 15 mai 2017 era necesară expertiza clădirii a obiectului industrial. Potrivit răspunsului Primăriei din 02 octombrie 2017 beneficiarul SRL „Ecobricheta” în perioada 15 mai 2017-29 mai 2017 nu s-a adresat și nici nu i-a fost eliberat certificat de urbanism pentru proiectare. Astfel, SRL „Ecobricheta” nu a efectuat expertiza tehnică a clădirii și astfel nu a îndeplinit condițiile contractuale, ce ar face ulterior posibilă efectuarea lucrărilor de proiectare de către SRL „Manovar”, culpa fiindu-i imputabilă SRL „Ecobricheta”.

În executarea clauzelor contractuale SRL „Ecobricheta” a transferat un avans în sumă de 8948,10 lei și nu de 9000 de lei fapt confirmat prin ordinul de plată nr. 24 din 16 mai 2017. SRL „Manovar” a considerat oportun de a fi obligat SRL „Ecobricheta” la executarea condițiilor contractuale și de a prezenta actele necesare pentru ca SRL „Manovar” să-și execute partea sa de obligații, deoarece nu a putut purcede la executarea lucrărilor de proiectare în fond fără actele care obligatoriu urmau a fi prezentate de către SRL „Ecobricheta”. Astfel, nu-i poate fi imputată neexecutarea contractului SRL „Manovar” care a considerat valabil contractul nr. 8 din 15 mai 2017, or, SRL „Ecobricheta” se face vinovată de neexecutarea neprezentând actele.

În situația creată fiind justificată cerința de a fi lăsat la SRL „Manovar” suma primită de 8948, 10 lei și încasată suplimentar de la SRL „Ecobricheta” suma de 9051, 90 de lei sub formă de prejudiciu.

La data de 01 iunie 2017 între SRL „Manovar” și SRL „Ecobricheta” a fost negociat contractul nr.10 de îndeplinire a lucrărilor de montare „Electrificarea obiectului industrial din str. Ștefan cel Mare 146, mun. Bălți”. Conform contractului nominalizat s-a preconizat efectuarea lucrărilor de înlocuire a bransamentelor exterioare, devizul de cheltuieli fiind prezentat în aceeași zi la 01 iunie 2017 conform prevederilor pct.1.2.al contractului, însă nu a fost semnat la moment nici contractul, nici devizul, dar și-au dat acordul de a începe lucrările preconizate în contractul nr.10 din 01 iunie 2017 fiind achitat avansul preconizat prin 2 transferuri consecutive. Conform pretenției din 07 iulie 2017, directorul SRL „Ecobricheta” a afirmat și a confirmat faptul acordului încheierii contractului nr. 10 din 01 iunie 2017.

La 05 iulie 2017 administratorul personal a verificat lucrările și a verificat corespunderea proceselor verbale emise de SRL „Manovar” și lucrările îndeplinite de facto, având la moment în mână și devizele de cheltuieli care au fost prezentate. Mai menționează că lucrările executate la bransamentele de alimentare cu energie electrică nu sunt legate de lucrările de proiectare, între părți fiind convenit asupra tuturor clauzelor contractuale, fiind efectuate un șir de lucrări de către SRL „Manovar” în mărime de 50% din plățile stipulate în contract de către SRL

„Ecobricheta”, însă aceștia nu au semnat contractul nr.10 din 01 iunie 2017 și refuză să îl semneze când un șir de lucrări au fost executate.

A considerat că achitarea prețului în mărime de 50% de către SRL „Ecobricheta” confirmă acordul de contractare, mai mult ca atât că în ordinele de plată se indică în baza cărui act juridic se fac transferurile, de aceea reclamantul pe cererea reconvențională consideră că contractul nr.10 din 01 iunie 2017 urmează a fi constatat valabil.

Faptul transferului sumei de 90.000 de lei de către SRL „Ecobricheta” în baza contractului nr.10 din 01 iunie 2017 a fost confirmat prin cele 2 rate achitate de 60.000 de lei la data de 02 iunie 2017 și 30.000 de lei la data de 07 iunie 2017. Astfel, deși nu a fost semnat de către SRL „Ecobricheta” contractul nr. 10 din 01 iunie 2017, SRL „Manovar” a considerat că încheierea contractului nr.10 din 01 iunie 2017 a fost confirmat prin acțiunile adiacente ale SRL „Ecobricheta” de executare a transferului banilor.

A solicitat SRL „Manovar” declararea valabilității contractului nr. 10 din 01 iunie 2017, încasarea prejudiciului în sumă de 9051,90 de lei; obligarea SRL „Ecobricheta” de executare a condițiilor contractului nr. 8 din 15 mai 2017 și de prezentare a următoarelor documente: certificatul de urbanism pentru proiectare; avizul de racordare la rețeaua de alimentare cu energia electrică; contractul de locațiune a rețelelor electrice existente sau alt act juridic ce permite activitatea pe adresa dată; expertiza tehnică a stării clădirii neconservate privind utilizarea ulterioară; schema monofilară de repartizare a puterilor consumate de la postul de transformare existent PT-296. 4.

La 16 februarie 2018 SRL „Manovar” a depus cerere de concretizare la acțiunea reconvențională prin care a indicat că, a fost admisă o eroare tehnică, solicitând de a citi alineatul doi în loc de fraza „Sarcina indicată prevede proiectarea rețelelor interioare a bransamentului de alimentare cu energie electrică a obiectului industrial din str. Ștefan cel Mare 146 mun. Bălți”, fraza ”Sarcina indicată prevede proiectarea rețelelor interioare de alimentare cu energie electrică a obiectului industrial din str. Ștefan cel Mare 146 mun. Bălți” (f.d. 93, vol.I).

La 21 mai 2018, SRL „Manovar” a depus cerere suplimentară privind încasarea cheltuielilor de judecată prin care a solicitat încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 7026 de lei (f.d. 139, vol. I).

Prin hotărârea din 18 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central acțiunea inițială depusă de SRL „Ecobricheta” a fost admisă integral, a fost rezoluționat contractual nr.8 din 15 mai 2017 încheiat între SRL „Ecobricheta” și SRL „Manovar” de executare a lucrărilor de proiectare și a fost încasat de la SRL „Manovar” în beneficiul SRL „Ecobricheta” suma de 8948,10 lei achitată cu titlu de avans pentru executarea contractului nr.8 din 15 mai 2017 și suma de 90000 de lei achitată cu titlu de avans pentru executarea contractului nr.10 din 01 iunie 2017, precum și cheltuielile de judecată cu titlu de taxă de stat în sumă de 2970 de lei. A fost respinsă acțiunea reconvențională depusă de SRL „Manovar”.

Invocând netemeinicia hotărârii din 18 octombrie 2018 a Judecătorei Bălți, sediul central, SRL „Manovar” la 09 noiembrie 2018 a declarat apel, solicitând casarea integrală a hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii inițiale și admitere a acțiunii reconvenționale.

Prin decizia din 05 noiembrie 2019 a Curții de Apel Bălți a fost respins apelul declarat de SRL „Monovar” și a fost menținută hotărârea primei instanțe.

Pentru a decide astfel, instanța de apel și-a întemeiat concluzia pe prevederile art. 8 alin. (2) lit. a), 9 alin. (1), 970, 733, 735 alin. (1) și (2) Codul civil (în redacția Legii în vigoare până la 01 martie 2019) și a stabilit că la 15 mai 2017 între intimatul SRL „Ecobricheta” și apelantul SRL „Manovar” a fost încheiat contractul nr.8.

Conform pct.1.1. al contractului nominalizat, SRL „Ecobricheta” urma să traseze sarcina, iar SRL „Manovar” și-a asumat responsabilitatea de a îndeplini lucrări de proiectare conform devizului: Electrificarea „Obiectului industrial” în str. Ștefan cel Mare 146, mun. Bălți (f.d.8).

Pct.2.1. al contractului prevede costul lucrărilor, ce constituie suma de 17896,02 lei, iar potrivit pct. 2.2, 2.2.1. SRL „Ecobricheta” urma să achite SRL „Manovar” un avans în mărime de 50% de la suma contractului (f.d.8), fapt ce a avut loc reieșind din ordinul de plată nr.24 din 16.05.2017 (f.d.25).

Colegiul civil al instanței de apel a reținut faptul că apelantul SRL „Manovar” n-a executat prevederile contractului nr.8 din 15 mai 2017, potrivit căruia ultimul și-a asumat obligațiunea de a îndeplini pentru SRL „Ecobricheta” lucrări de proiectare conform devizului: Electrificarea ”Obiectului industrial” în str. Ștefan cel Mare 146, mun. Bălți, pentru care reclamantul a achitat un avans în mărime de 50% din suma contractului adică 8948,10 lei, or, însăși apelantul recunoaște faptul dat.

Colegiul civil al instanței de apel a considerat corectă și întemeiat legală poziția primei instanțe precum că, pentru elaborarea proiectului solicitat, nici nu este necesară prezentarea de către intimat a certificatului de urbanism pentru proiectare, or, art.14 al Legii nr.163 din 09.07.2010 privind autorizarea executării lucrărilor de construcții, expres prevede că lucrările date se pot executa fără documentul respectiv, astfel, potrivit alin.1 al articolului sus vizat se pot executa fără certificat de urbanism pentru proiectare și fără autorizație de construire lucrările care nu modifică structura de rezistență, aspectul exterior, caracteristicile inițiale ale construcțiilor și ale instalațiilor aferente: din categoria acestor lucrări fac parte: f) înlocuiri sau reparații la bransamente exterioare, aferente construcțiilor, în limitele proprietății, fapt reținut și în răspunsul expertului tehnic din 25.10.2017, ce rezultă același lucru că în conformitate cu art.14 din Legea nr.163 din 09.07.2010 și a ”Regulamentului privind modul de admitere în exploatare a instalațiilor energetice noi sau reconstruite” aprobat prin ordinul IES nr.101 din 13.12.2013, lucrările menționate pot fi efectuate fără certificatul de urbanism și autorizația de construire.

Mai mult, art. 735 Cod civil reținut supra prevede că neexecutarea este esențială în cazul în care prin neexecutare creditorul a fost lipsit de posibilitatea de a obține ceea ce aștepta în rezultatul contractului, în speță lucrări de proiectare conform devizului: Electrificarea ”Obiectului industrial” în str. Ștefan cel Mare, 146, mun. Bălți.

Prin urmare, a conchis instanța de apel că apelantul SRL „Manovar” nu și-a executat obligația contractuală și intimatul SRL „Ecobricheta” este îndreptățit de a solicita rezoluțiunea contractului nr.8 din 15 mai 2017 în temeiul prevederilor art.735 Cod civil pentru neexecutarea esențială a acestuia din partea celeilalte părți în cazul dat de către SRL „Manovar”, cu restituirea sumei de 8948,10 lei achitate în avans.

A mai stabilit instanța de apel că, la 01 iunie 2017 a fost elaborat proiectul unui alt contract cu nr.10, prin care SRL „Manovar” s-a obligat să îndeplinească lucrări de montare a rețelelor de electrificare al obiectului industrial situat în str. Ștefan cel Mare, 146, mun. Bălți (f.d.9, vol. I).

Conform proiectului contractului nr.10, costul lucrărilor era de 180000 de lei, iar conform pct.2.2 și 2.2.1, pentru îndeplinirea lucrărilor SRL „Ecobricheta” era obligat să achite avans SRL „Manovar” în mărime de 50%, care a fost achitat în două rate la data de 02 iunie 2017 suma de 60.000 de lei conform ordinului de plată nr.39 și la data de 07 iunie 2017 suma de 30.000 de lei conform ordinului de plată nr.41 (f.d.26,27, vol. I).

Reieșind din conținutul obligațiilor înserate în proiectul contractului nr.10 acesta reprezintă de fapt un contract de antrepriză, iar conform art. 946 alin. (1), 679 alin. (1) și (2), 712 alin. (1)-(3), 210 alin. (1) din Codul civil (redacția Legii în vigoare până la 01 martie 2019), instanța de apel a stabilit că SRL „Manovar” nu a prezentat acte premergătoare: proiectul de electrificare, devizul de cheltuieli între aceste două persoane juridice privind oferta și acceptarea ofertei, acte intermediare de recepționare a lucrărilor între părți (proces-verbal de recepție) semnate de către ambele părți, care ar servi drept probă în susținerea pretențiilor sale.

În consecință, instanța de apel a conchis că soluția primei instanțe de admitere integrală a acțiunii inițiale și de respingere a acțiunii reconvenționale este întemeiată și legală.

La 13 ianuarie 2020, prin intermediul oficiului poștal, SRL „Manovar” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii inițiale și admitere integrală a acțiunii reconvenționale.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele ierarhic inferioare la examinarea cauzei a încălcat și aplicat greșit normele de drept material, au încălcat normele de drept procesual, nu au fost dovedite circumstanțele considerate ca fiind stabilite, nu au fost constatate și elucidate pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii în fond, i-a fost încălcat lui SRL „Manovar” dreptul la un proces echitabil, precum și instanțele i-au îngădit dreptul de acces liber la justiție.

Astfel, a indicat că instanța de apel a examinat superficial cauza, fără o apreciere a tuturor circumstanțelor și fără un răspuns la toate argumentele invocate în cererea de apel.

Prin notificarea din 29 ianuarie 2020, Curtea Supremă de Justiție în conformitate cu art. 439 alin. (2) CPC a expediat intimatului copia recursului și l-a înștiințat despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. Însă intimatul nu și-a valorificat acest drept.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă că decizia Curții de Apel Bălți a fost emisă la 05 noiembrie 2019 și a fost comunicată avocatului Aliona Ciocanu, reprezentant al

SRL „Manovar” la data de 11 decembrie 2019, fapt confirmat prin avizul de recepție a scrisorii (vol. I, f.d. 112).

În circumstanțele date, recursul declarat de SRL „Manovar” la 13 ianuarie 2020, este depus în termenul prevăzut de lege.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Manovar” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, în sensul dat, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Asito vs Republica Moldova, 10 iulie 2010, Meyer vs Germania, 22

martie 2016), însă motivele recursului, invocare în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Manovar” ca inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Manovar” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Mariana Pitic

Iurie Bejenaru